

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/127/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010252
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5717010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 28. novembra 2017 prejednal odvolanie podané obžalovaným O. G., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 13T/27/2017-109 zo dňa 19.9.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Martin, č.k. 13T/27/2017-109 z 19.9.2017, bol obžalovaný O. G. uznaný za vinného, že:

„dňa 23.10.2016 v čase o 15.40 hod. v Martine, v predajni OD Kaufland, na Ul. Dúbravca č. 3002/219, z predajnej plochy predajne vzal 2 ks parfumov o objeme 100 ml zn. Nivea v celkovej hodnote 15,98 €, s ktorými prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, následne bol pracovníkom SBS zadržaný a privedený na strážne stanovisko, kde odovzdal odcudzený tovar, ktorý bol vrátený k ďalšiemu predaju, čím spôsobil škodu spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s., so sídlom Trnavská cesta 41A, 831 01 Bratislava III, IČO: 35 790 164, vo výške 15,98 €, obvinený takto konal, hoci bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch, a to dňa 29.04.2016, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1) zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch blokovou pokutou vo výške 30 €, číslo bloku 15047895, obvinený sa predmetného konania dopustil aj napriek tomu, že bol Trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 01.06.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, sp. zn. OT 64/2016, odsúdený pre prečin krádeže § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia“,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.9.2017 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný po porade s obhajkyňou uviedol, že podáva odvolanie voči výroku o treste a prokurátor uviedol, že sa vyjadrí v zákonom stanovenej lehote.

Dňa 16.10.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolanie obžalovaného prostredníctvom obhajkyne, ktorý v odvolaní uviedol nasledovne argumenty:

„Trest, ktorý mi súd uložil za spáchaný trestný čin vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, naďalej považujem za prísny. Svoj skutok som úprimne oľutoval. To, čo som spravil, ma skutočne mrzí. Súd v mojom prípade prihliadal na viaceré poľahčujúce okolnosti, ktoré správne vyhodnotil. Trestná sadzba prečinu krádeže v prípade zohľadnenia prevahy poľahčujúcich okolností je v rozpätí od 6 mesiacov do 26 mesiacov. Za tejto situácie som toho názoru, že súd mi mal uložiť trest na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ja som si vedomý, že mám pred sebou výkon, resp. zvyšok výkonu dvoch nepodmienečných trestov odňatia slobody v súčasnosti v trvaní do 22. mája 2019. Pri zohľadnení uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý mi súd uložil rozsudkom sp. zn. 13T/27/2017 (teda v tomto trestnom konaní), by som vo výkone trestu odňatia slobody mohol byť až do marca 2020, čo je pre mňa nepredstaviteľne dlhá doba. Ja som otcom maloletej dcéry, ktorá začala navštevovať prvý ročník základnej školy. Veľmi mi chýba, nemôžem s ňou tráviť čas, dcéra prichádza o možnosť rodinného života a kontaktu so svojim otcom, čo vnímam ako negatívum. S dcérou by som chcel byť čo najskôr, preto je pre mňa každý mesiac, o ktorý by som vykonával uložený trest odňatia slobody kratšie, prínosom. V rámci výkonu trestu odňatia slobody je môj kontakt s dcérou prakticky nulový, naše vzájomné puto sa nemôže rozvíjať a dcéra prichádza o mužský vzor v rodine.

Rovnako poukazujem na môj nepriaznivý zdravotný stav, najmä po psychickej stránke, ktorý som na hlavom pojednávaní dokladoval rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ktorým som bol uznaný za čiastočne invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45%.

V súvislosti s výmerou uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody poukazujem aj na nález Ústavného súdu SR PL 106/2011 z 28. 11. 2012, v zmysle ktorého: Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Totiž len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

Rovnako poukazujem na článok 49 ods. 3 Charty základných práv EU, v zmysle ktorého prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu. Pri dodržaní požiadavky primeranosti trestu spáchanému trestnému činu má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil a páchatel'ovi nemá spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, prit'ahujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, zodpovedného a starostlivého zhodnotenia každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu totiž môže byť trestom primeraným. Potrebné je prihliadať taktiež na celkový spôsob života páchatel'a, jeho osobný profil a na pohnútky a dôvody, ktoré viedli k recidíve, ako napr. pracovné a životné podmienky recidivistu po prepustení z výkonu posledného trestu a pod. Pritom práve u recidivistu je možno ešte viac než u prvopáchatel'a nevyhnutné i celkové posúdenie jeho osobnosti, najmä jeho celkového osobného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a pod. (z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/98/2015 z 04. 09. 2015 čerpajúceho z právnych úvah predsedníčky Ústavného súdu SR JUDr. Ivety Macejkovej obsiahnuté v stanovisku "K ústavnej konformite tzv. zásady "trikrát a dost").

Aj s ohľadom na to, že v tomto prípade poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s. Skutočná škoda nevznikla, nakoľko odcudzený tovar bol vrátený nepoškodený.

Na základe uvedených dôvodov žiadam odvolací súd, aby prehodnotil mne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, zrušil rozsudok Okresného súdu Martin vo výroku o uloženom treste a vrátil vec na rozhodnutie súdu prvého stupňa, resp. sám zmenil rozsudok Okresného

súdu Martin zo dňa 19. 09. 2017, sp. zn. 13T/27/2017 vo výroku o uloženom treste tak, že mi uloží trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného O. G..

Na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa uviedla, že trvá na dôvodoch odvolania a opakovane navrhla, aby odvolací súd zrušil výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa a sám uložil obžalovanému miernejší trest. Obžalovaný uviedol, že žiada tiež uloženie miernejšieho trestu. Jeho predstava je, že by chcel 7 mesiacov, aj keď to neukradol.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný O. G. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný O. G. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného O. G. prijal.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje.

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na

ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu vrátane správneho zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., ako i priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a správnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody považuje odvolací súd za zákonný a spravodlivý, a stavu veci a zákonu zodpovedá i zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd ako súd odvolací odvolanie obžalovaného O. G. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.